

ville komme til at udgøre $\frac{1}{7}$ af Antallet af dette Ting's Medlemmer. Jeg siger atter, at her er et meget betydeligt Fremskridt, et saa betydeligt Fremskridt, at det skulde forbaare mig, om Kjøbenhavns og Frederiksbjergs Indbyggere, der dog ellers ere praktiske Folk, skulde støde dette Forslag tilbage for at vente — maaste en lang Narraette — paa at opnaa noget, der muligvis er bedre. Jeg tror ikke paa det. Jeg er oberbevisst om, at naar Stemningen, som vel nok kan være lidt højt oppe i Øjeblikket — det kende vi jo saa godt her i Kjøbenhavn — har faaet Tid til at læggesig, saa vil man overalt i Kjøbenhavn være tilfreds med det Resultat, der er vundet, men det skulde ogsaa være mærkværdigt andet, thi man har virkelig god Grund dertil. Saaledes som Kjøbenhavns nu vil blive stillet efter Endringsforslagene, vil det jo saa endnu en Kreds mere, end der tiltænkes Staden efter Landstingets og Regeringens Forslag. Den ærede Ordfører for Flertallet nævnte i Gaar forskellige Grunde, hvorfor han mente, at man ikke kunde gaa videre, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) imødegik han i Gaar, idet han ikke vilde tage disse Grunde for gyldige. Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds har misforstaaet den ærede Ordfører noget. Her er jo alle Spørgsmaal om en fuldstændig Genrenselse af Grundlovens § 32; var der det, saa kunde man ikke give Grunde, hvorfor man ikke skulde give Kjøbenhavn det fulde Antal Folketingsmænd, som Byen efter sit Folketal havde Krav paa. En Indskrænkning i saa Henseende kan ganske vist ikke begrundes efter Grundlovens Ord. Men herom er der jo heller slet ikke Tale. Der er kun Tale om at bedre paa den nuværende Tilstand, og Spørgsmaalet er da, hvorvidt man saa vil kunne gaa efter et Støn over samtlige foreliggende Forhold. Der har altsaa Lands-tinget ment, at man ikke kunde gaa længere end til 12, medens Flertallet i Udvalget her har ment, at man kunde gaa til 13, og de Grunde derfor, der ere anførte af den ærede Ordfører, opfatter jeg som Grunde fra den ærede Ordfører, hvorfor man for Tiden ikke i den Retning kunde gaa videre. Har jeg Ret i den Opfattelse, saa bøjer jeg mig for Grundene og erklærer mig enig dertil; det er ogsaa min Opfattelse, at videre tror jeg ikke, man kan komme for Øjeblikket.

Det foreliggende Forslag, saaledes som det forhaabentlig vil blive, betegner for mig et meget væsentligt Fremskridt. Naar det har fundet en saa stærk Modstand her i Tinget, har man støttet denne Modstand dels paa dette, at man mente at kunne gennemføre et Forslag paa 137 Kredse, dels paa, at man vilde foretrække en Grundlovsændring. Denne Tro paa, at man kan gennemføre et Forslag nu med 137 Kredse, er efter min Opfattelse ikke rigtig; men det er meget vanskeligt at paavise, hvorvidt man skønner rigtigt eller galt i saa Henseende. Naar man siger, at der har været Enighed om de 137 Kredse, er det kun et Spil med Ord. Man har i Princippet stemt her i Tinget for de 137 Kredse, og det er gaaet op til Lands-tinget, men i Landstinget har man sandelig ikke sluttet sig til de 137 Kredse, og er der faldet Udtalelser derfor fra enkelte Medlemmer deroppe i Tinget, saa har det i alt Fald ikke betydet mere, end at man vel en Gang kunde komme til at vedtage en Fordeling af Folketingsvalgkredse med 137 Kredse, men at man meget nødig vilde gøre det, og at man vilde forbeholde sig sin Ret til at være med til at bestemme, hvorledes de 137 Kredse skulde gennemføres. Jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal i Landstinget har udtalt under Forhandlingerne, idet han udtrykkelig erklærede, at hvis Regeringen senere, efter at det Kom- promis, der den Gang var Tale om, var bristet, paa ny fremsatte sit Forslag om de 137 Kredse, saa maatte man forbeholde sig at gennemføre Fordelingen af Kredse paa en mere konservativ og mindre radikal Maade end den, det var gennemført paa i Regeringsfor- slaget. Der er altsaa, som man vil se, her Tale om tre Maader at gennemføre Forde- lingen paa i de 137 Kredse, dels Regerings- forslaget, dels det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) i Forening med andre, og dels endelig dette, som Landstingsfor- handlingen varsler om, og de to sidstnævnte Forslag gaa hver for sig ud til Siderne, saa at Regeringens kommer til at ligge midt imellem. Om man her kan tale om et Haab om at komme til Enighed og navnlig i en nær Fremtid, skal jeg overlade til de Herrer selv at dømme om. At tale om denne Mu- lighed saaledes, at vi kunne blive enige om,